

Hårgalåten

Hambo från Hälsingland

1. Spel-man - nen drog fi - ol'n ur lå-dan och lyf - te strå-ken högt mot
Vari - från__ kom-mer du som spe-lar? Säg, vem har lärt dig det - ta

sön - dags-so-lens ku - la. Då blev det fart i Hår-ga - fol - ket, de
spel, det vil-da, gal-na? Stan-nar du in - te, bris-ter hjär-tat, å

glöm-de Gud och he - la vär-l - den. Dan - sen gick på
Gud be - va - re han har bock - fot. Man slet ut båd'

äng och back - ar högt upp på Hår-ga - å - sens topp.
skor och klack - ar, al - drig fick man på dan - sen stopp. *D.S.*

- 1 Spelmannen drog fiol'n ur lådan
och lyfte stråken högt mot söndagssolens kula,
då blev det fart på Hårgafolket,
de glömde Gud och hela världen.
Dansen gick på äng och backar
högt upp på Hårgaåsens topp.
Man slet ut båd' skor och klackar,
aldrig fick man på dansen stopp.
Varifrån kommer du som spelar?
Säg, vem har lärt dig detta spel, det vilda, galna?
Stannar du inte, brister hjärtat,
å Gud bevara, han har bockfot!
- 2 Klockorna hade ringt i dalen,
och där gick far och mor och bror till sockenkyrkan.
Var kan nu Hårgas ungdom vara?
Å, herregud, de dansar ännu!
Dansen går till Hårgalåten
högt upp på Hårgaåsens topp.
Man har inte långt till gråten,
dansar nu sönder själ och kropp.
Hejda din stråke, spelman, innan
vi dansar liv och själ och alla ben ur kroppen.
Nej, inte slutar han sin dans
förrän allesammans faller döda.

Hårgalåten

Hambo från Hälsingland

1

Spelmannen drog fiolen ur lådan
och lyfte stråken högt mot
söndagssolens kula.

Då blev det fart på Hårgafolket,
de glömde Gud och hela världen.
Dansen gick på äng och backar
högt upp på Hårgaåsens topp.
Man slet ut både skor och klackar,

aldrig fick man på dansen stopp.
Varifrån kommer du som spelar?
Säg, vem har lärt dig detta spel,
det vilda, galna?
Stannar du inte, brister hjärtat,
å Gud bevara, han har bockfot!

2

Klockorna hade ringt i dalen,
och där gick far och mor
och bror till sockenkyrkan.
Var kan nu Hårgas ungdom vara?
Å, herregud, de dansar ännu!
Dansen går till Hårgalåten
högt upp på Hårgaåsens topp.
Man har inte långt till gråten,
dansar nu sönder själ och kropp.
Hejda din stråke, spelman,
innan vi dansar liv och själ
och alla ben ur kroppen.
Nej, inte slutar han sin dans
förrän allesammans faller döda!

Hambo aus Hälsingland

1

Der Geiger zog die Geige aus dem Kasten
und hob den Bogen hoch gegen
den Ball der Sonntagssonne.

Da kam Schwung ins Hårgavolk,
sie vergaßen Gott und die ganze Welt.
Der Tanz fand auf Wiesen und Hängen statt
hoch oben auf dem Gipfel des Hårgabergs.
Sowohl Schuhe als auch Absätze wurden
[zerschlossen,

man konnte den Tanz nicht stoppen.
Woher kommst du, der du spielst?
Sag, wer hat dich diese Spiel gelehrt,
dieses wilde, verrückte?
Hörst du nicht auf, zerbricht das Herz,
oh Gott bewahre, er hat einen Pferdefuß!
(wörtl. Ziegenbockfuß)

2

Im Tal hatten die Glocken geläutet,
und dort gingen Vater und Mutter
und Bruder zur Pfarrkirche.
Wo kann Hårgas Jugend jetzt sein?
Oh mein Gott, sie tanzen immer noch!
Der Tanz geht zur Hårgawiese
hoch oben auf dem Gipfel des Hårgabergs.
Man ist den Tränen nah,
tanzt Seele und Körper entzwei.
Gebiete deinem Bogen Einhalt, Geiger,
bevor wir Leben und Seele
und alle Knochen aus dem Leib tanzen.
Nein, er beendet seinen Tanz nicht
bevor sie alle tot umfallen!

CH 09.08.2024

Hårgalåten

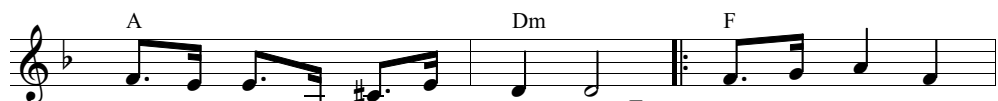
Hambo från Hälsingland

1. Spel-man - nen drog fi - ol'n ur lå-dan och lyf - te strå-ken högt mot
Vari - från__ kom-mer du som spe-lar? Säg, vem har lärt dig det - ta

sön-dags-so-lens ku - la. Då blev det fart i Hår-ga-fol-ket, de
spel, det vil-da, gal-na? Stan-nar du in - te, bris-ter hjär-tat, å

glöm-de Gud och he - la värl - den. *Fine* Dan-sen gick på
Gud be - va - re han har bock - fot. Man slet ut båd'

äng och back - ar högt upp på Hår-ga - å - sens topp.
skor och klack - ar, al - drig fick man på dan - sen stopp. *D.S.*

- 1 Spelmannen drog fiol'n ur lådan
och lyfte stråken högt mot söndagssolens kula,
då blev det fart på Hårgafolket,
de glömde Gud och hela världen.
Dansen gick på äng och backar
högt upp på Hårgaåsens topp.
Man slet ut båd' skor och klackar,
aldrig fick man på dansen stopp.
Varifrån kommer du som spelar?
Säg, vem har lärt dig detta spel, det vilda, galna?
Stannar du inte, brister hjärtat,
å Gud bevara, han har bockfot!

- 2 Klockorna hade ringt i dalen,
och där gick far och mor och bror till sockenkyrkan.
Var kan nu Hårgas ungdom vara?
Å, herregud, de dansar ännu!
Dansen går till Hårgalåten
högt upp på Hårgaåsens topp.
Man har inte långt till gråten,
dansar nu sönder själ och kropp.
Hejda din stråke, spelman, innan
vi dansar liv och själ och alla ben ur kroppen.
Nej, inte slutar han sin dans
förrän allesammans faller döda.